

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Locutio Dei Ad Cor Religiosi

Pawłowski, Daniel

Dilingæ, 1686

II. Meditatio: de Amore pretiosissimæ Dei Matris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60052)

recurrunt, non finire frustra abire, sed in
ijs memoriam præsentis Dei non per aliquas
imaginationes, caput fatigantes & lædentes,
sed per actus fidei, spei, amoris, aliarumque
virtutum ad Deum directos, occupare, ad-
habito circa hoc etiam examine particulari.

Hæc si ex parte tua adhibueris, Religiose,
docebit te Unctio Spiritus Sancti modos
alios habendi semper in memoria præsen-
tem Deum, qui tibi in omni actione ita
inhærebit, sicut febricitanti, in omni quod
agit, inhæret calor ejus febrilis.

DIEI OCTAVÆ

MEDITATIO II.

De Amore pretiosissimæ Dei Pa- rentis.

Quantum nos affici erga Matrem Dei &
nostram, Virginem beatissimam, velit S. P.
N. patet ex tot colloquijs, quæ in Exercitijs
suis præscribit, & dirigere ad eam jubet.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.

PRÆLUDIUM I. Constitue te coram
pretiosissimâ Dei Matre, totam Societatem
nostram sub pallio suo continente, ut osten-
sum Venerabili Patri Gutierrez.

PRÆLUDIUM II. Pete à Christo Domi-
no gratiam affectus teneri, intensi & æterni
erga Matrem ejus.

PUN-

PUNCTUM I. Audi dicentem Deum; *Isaie 51. Attendite ad Abraham Patrem vestrum, & ad Saram, quæ peperit vos.* Hoc audiens, considera: sicut Christus est Pater & auctor Societatis nostræ, nomine ejus insignitæ, ita fortunatiorem Saram (quæ *Dominam odoris* significat) B. Virginem esse Matrem Societatis: ad ejus imaginem in monte Serrato S. Ignatius in alium prorsus virum mutatus est; in æde ejusdem Virginis, quæ mons Martyrum dicitur, die Assumptionis ejus primi decem Patres vota sua primò nuncupârunt; in ejusdem Sacello Templi S. Pauli publicam fecerunt Professionem; Primum Romæ templum Societati cessit S. Mariæ de Strada; Illa S. Ignatio Constitutiones scribenti apparere solita fuit; Illa eundem in Exercitijs Spiritualibus instruxit; Illa domum suam Lauretanam, olim Nazarethanam, à nostris inhabitari fecit. Si igitur es Filius Societatis, totis medullis cordium Mariæ afficiaris, cultumque & amorem ejus in omnium, præsertim puerorum, rudium, pœnitentium & discipulorum tuorum cordibus propagare studeas.

II. Audi Deum dicentem, *Eccl. 23. Memento Matris tuæ; in medio enim magnatorum consistis.* Et considera, non aliam esse Matrem, quæ te Societati genuit, nisi B. Virginem: quamvis enim te visibiliter non monuerit,

nuerit, ut ingredereris Societatem, prout
 monuit aliquos, per illius tamen misericor-
 diam stetit, ut te sibi in Socium adlegeret
 Dominus Jesus: revoca in memoriam, quo-
 modo tibi adhuc in pueritia affectum ad il-
 lam injecerit Deus; quantusquantus coram
 Deo es, totus Mariæ es: hæc Mater pulchræ
 dilectionis, & timoris, & agnitionis, &
 sanctæ spei, non permisit te illaqueari dile-
 ctionibus vanitatum, atque ad timorem,
 agnitionem & spem æternorum perduxit.
 Jam vide, quàm gratus esse debeas primariæ
 huic, post Deum & Christum, Benefactrici
 tuæ, quantum affici illi debeas: cõordina
 quotidianas erga ipsam devotiones, & pro-
 pone.

III. Audi B. Virginem dicentem tibi,
 quòd olim dixit P. Joanni Nunnio adhuc
 sæculari; *Visne servire Filio meo usque ad de-*
fatigationem? Et considera imprimis, hanc
 esse præcipuam in Societate Jæsu devotio-
 nem ad B. Virginem, nullis parcere labori-
 bus, in scholis, in cathedris, confessionali-
 bus, circa ægrotos, incarceratos, rudes
 erudiendos, &c. omniâque hæc exactè pera-
 gere, & per manus B. Virginis Deo offerre;
 nunquam ad otium & quietem adspirare;
 indulgentias, singularitates, & conniven-
 tias nullas velle, & tandem præ laboribus
 mori. Deinde responde B. Virgini, & dic

In.

In COLLOQUIO: Et quidni, pretiosissima Dei mei Mater! velim usque ad defatigationem servire Filio tuo? qui pro me fatigatus est, sudavit, sanguinem fudit, & tandem in lecto crucis quievit? quidni velim & tibi usque ad defatigationem deservire? ubi æquius & fortunatius impendam, expendamque & prodigam vires meas, quam in obsequio vestri? Nolo me superari ab Aulicis, qui in obsequijs Dominorum suorum fatigantur, & moriuntur, &c.

In fine, Pater, & Ave.

HORA CONSIDERATIONIS

Tempore pomeridiano diei octavæ.

De Servitio Dei sine intuitu ullius mercedis, & de desiderio videndi DEVM.

I. Postquam Christus Dominus retulit de quodam homine divite, annosque plurimos ad comedendum, bibendum & epulandum sibi pollicente, cui Deus dixit: *Stulte, hac nocte animam tuam repetent à te, & hæc, que parasti, ejus erunt?* ita conclusit historiam: *Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives.* Quærunthic Sacræ Scripturæ interpretes, quid sit thesaurizare sibi, nec esse divitem in Deum? S. Augustinus de tempore, *serm. 44.* quem refert Cornel. à lapide in hunc locum, dicit: *Eum esse divitem in Deum,*
qui

qui est plenus charitate, seu qui ex charitate sola servit Deo, non intuitu ullius mercedis, etiam cælestis, thesaurorumque Regni Dei.

2. Sic erga Deum dives fuit magnus divinorum æstimator Job, dum protestatus est, *Etiamsi occiderit me, in ipso sperabo: veluti diceret: non propter vitam, ullumve bonum meum spero in Deum, illique servio, sed propter illum solum.*

3. Tales erga se divitias placere sibi ostendit Deus, dum in quodam raptu S. Magdalenæ de Pasis exhibuit S. Joannem Evangelistam, séque in anima ejus singulariter oblectantem, eò quòd anima illa omnia operata sit ex solo Dei amore, & ex eodem animas ad suum Creatorem duxerit, ut refert P. Tausch de Matre dolorosa. lib. 2. cap. 12.

4. De ipsa uerò hac S. Magdalena scribitur in vita ejus, eam dicere solitam: *Si crederem, me uno solo verbo prolato ob alium finem, quàm ob amorem Dei, posse evadere Seraphinum, nunquam illud proferrem.*

5. Jam de S. P. N. Ignatio in hac materia quid dicendum? audiamus illum in exercitijs suis ita loquentem: *Suscipe Domine universam meam libertatem, &c. amorem tuum solum cum gratia tua mihi dones, & dives sum satis, nec aliud quidquam ultra posco.* Et in Sumario vult à suis omnibus semper id spectari, ut serviant & placeant divinæ bonitati, propter illam ipsam potius, quam

quam ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum.

6. Executus est eximiè Regulam hanc optimus Frater Joannes de Soto Vestarius è nostra Societate, qui gravi & mortiferò, quem prædixerat, morbò decumbens, jam morti proximus acum poposcit, quam in parietis rimam inseruerat: qui præsentem aderant, delirare illum opinabantur; sed ille, non deliro, inquit, sed amore Dei dari mihi velim, quod peto: acceptam itaque acum sumit, & ait: *Hæc mihi acus cæli clavis erit; hæc paradisi portas referabo, cumque hæc mori cupio, & Christum invisere Redemptorem meum; nihil enim hæc acu paravi, nisi solius amore Dei, neque filum eadem trajeci unquam, nisi ut illi placerem, nec aliter, quam si ipsum Christum vestire debuisssem.*

7. Assuesce igitur, Religiose, imitari hos, & ita per omnes actiones tuas servire Deo, ut non spectes mercedem ullam, sed solum amorem Dei. Addo tamen, etiam spe præmij cælestis & metu gehennæ, seu propter Deum glorificatorem & vindicem æternum aliquid operari, esse actum virtutis Theologicæ Spei, cujus objectum prosecutionis est gloria æterna; objectum autem fugæ, est pœna æterna.

8. Quod attinet ad desiderium videndi Deum, de hoc breviter quædam adnoto.

Inprimis,

In primis, signum esse non postremum reprobationis, nunquam desiderare videre Deum in cœlo: in tales enim cadit illud de reprobis dictum, *Psal. 105. Pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.* Et certè quis viator non appetit terminum suum? quis exul non desiderat patriam suam? nisi eo ipso desierit esse patriota. 2. desideria rerum terrenarum extingui per desiderium videndi Deum, magis quàm per appetitum calidorum destruitur appetitus frigidorum. 3. neminem posse esse verum religiosum, qui non aliquando saltem toto corde efficaciter appetit cœlestia, seu videre Deum; quia cùm religiosus debeat esse & contemptor rerum terrenarum, & desertor, si effectu adhæret illis, non censetur verus religiosus: hoc ipso autem censetur adhærere rebus terrenis, si nunquam appetit cœlestia; nunquam enim cor nostrum est sine adhærentia ad aliquid. 4. Servum Dei eò esse viciniorem cœlo, quò ardentius & vehementius appetit cœlestia, seu videre Deum, quia in fine motus est velocior. Sic anhelabat Moyses. *Exod. 33. Ostende mihi faciem tuam! ostende mihi gloriam tuam!* sic David *Psal. 41. Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum!* Sic S. Paulus cupiens dissolvi ad *Phil. 2.* Sic S. Pater noster; *ô quàm sordet mihi terra, dum cælum aspicio!* 5. defectum desiderij, videndi SS.

H

Trinitatem

Trinitatem, obstaculo nonnullis fuisse post mortem, ne statim admitterentur ad visionem Dei: comprobatur id P. Nierembergii ex historia Collegij Complut. lib. 2. doctr. 13. cap. 78. relatione quadam de P. Joanne Fernando, qui Romæ Theologiam docens, dum materiam de SS. Trinitate traderet, exarsit ejus videndæ desiderio, raptusque in spiritu, post multa sibi admodum gravia vidit in horto quodam peramæno animam, quandam pellucidè & radiantè vestitam, à qua didicit, quòd esset anima unius Fratris nostri, qui in Societate septennio vixit, & propter defectum desiderij videndi SS. Trinitatem, ejusdem desiderij purgatorium in eo loco pateretur.

DIEI OCTAVÆ

MEDITATIO III.

Concludens Exercitia Spiritualia

Directorium nostrum in Exercitia S. P. N. præscribit quædam commendanda ijs, qui Exercitia peregerunt, & ab iisdem cordi sollicitè imprimenda, ad quæ deserviet hæc Meditatio.

ORATIO PRÆPARATORIA consueta.
PRÆ.